

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هيوادوال کابلي
۱۸ جنوري ۲۰۱۱

خلق تونس باید دستاورد ایتار خود را تحکیم ببخشند

از چند روز به اینسو اوضاع کشور تونس را واقعاً می توان شرایط انقلابی خواند. رویارویی مردم با پولیس رژیم بن علی من جمله آنده ای که با لباس ملکی در صفوف مردم خزیده بودند، هر آن گسترش می یافت. رژیم خون آشام و اولیگارشیک بن علی که پشه را به توپ می بست ، در مقابل پایمردی توده های محروم و ستمدیده تونس ، آغاز به عقب نشینی نمود ؛ طوری که بن علی در ظرف دوروز، سه بار از طریق تلویزیون ، ملت را مخاطب قرار داده و با گفتن " بکاربرد گلوله واقعی به ضد تظاهر کنندگان دیگر بس است!" انگار که گماشتگان این عنصر مکار خلاف اراده و میل وی بر مردم آتش می کشوند. وی که در اول فقط با ذکر اینکه گویا در ۲۰۱۴ دیگر کانید ریاست جمهوری نمی باشد ، می خواست به تحمیق مردم بپردازد در حالیکه مردم به چنین تذکرمیان تهی که منظور از آن طفره رفتن از واقعیت ها و دوباره مسلط شدن بر اوضاع بود ، برابر به پیشیزی هم اهمیت قائل نشدند. وی در دفعات بعدی ظاهر شدن بر پرده تلویزیون ، وعده های بلندبالائی به مردم می داد که همه ناشی از ترس و دستپاچگی وی بود. توده های خشمگین سرازیر شده در جاده ها در جواب وی با منطق بران گفته بودند: "ممکن نیست یک دکتاتور در ظرف بیست و چهار ساعت به یک دموکرات مبدل گردد". موازی با نرمش محیلانه رئیس جمهور در حال سقوط ، قوای ضربه و گارد ریاست جمهوری و پولیس (با یونیفورم و یاهم در بین تظاهر کنندگان و بالباس عادی) به بیرحمانه ترین شکلی بر مردم حمله نموده به لت و کوب آنها می پرداختند. در عین حال بر آنها گاز اشک آور پاشیده و یاهم به قصد کشتار آتش می کشوند.

توده های به پا خاسته که به جز زنجیرهای اختناق رژیم چیز دیگری را از دست نمی دادند ، خلاف انتظار رئیس جمهور و دارو دسته آن ، متناسب با چنگ و دندان نشان دادن قوای فاشیست دولتی ، مصمم و نترس می شدند. نتیجه همان شد که بن علی در ساعات بعد از چاشت روز جمعه گذشته فرار برقرار ترجیح داده به وسیله طیاره ریاست جمهوری به صوب نامعلومی خاک تونس را ترک نمود... اولین روز های آغاز دومین دهه این قرن ، تاریخ را به نام مردم با شهامت و فداکار تونس رقم زد. آنچه پیش از انفجار اجتماعی در آن کشور کمتر مورد توجه قرار می گرفت ، نفوذ خانم رئیس جمهور و تعمیم آن نفوذ در خانواده وی ("خسر خیل" بن علی) بوده است که علاوه بر اعمال دکتاتوری فردی و خانوادگی ، به تاراج بیت المال ، فساد اداری ، مالیه برداشتن در ساحات تجاری ، انحصار منابع

پرسود ، غصب دارائی های مردم ، تهدید ، پیگرد ، حبس و شکنجه افراد مبادرت می ورزیدند که البته همه بدون شک به استشاره خود رئیس جمهور صورت می گرفت.

به همین دلیل است که فوران خشم و انتقام جوئی توده ها بیشتر بر خانم بن علی و اعضای خانواده خانم وی متمرکز شده است. خانم بن علی و دودخترش با وخیم شدن اوضاع - و مسلماً به مشوره خود بن علی - کشور را در روزهای پیش از سقوط رئیس جمهور ترک نمودند؛ و به اساس آنچه شایع بوده است ، خانم وی (بخوانید ملکه مخلوع تونس) در شهر زوریخ در سوئیس آمده و دودختر بن علی به فرانسه رفته و از آنجا به جای دیگری فرستاده شده اند. تلویزیون فرانسه امشب فاش ساخت که خانم بن علی پیش از ترک تونس به بانک ملی رفته یک ونیم تن طلا را از آنجا بیرون کشیده و با خود برد... و خود رئیس جمهور هم دست خالی فرار ننموده است. در مدت دوشبانه روز مردم نفرت خود را در برابر بن علی و خانواده اش ، با تاراج ویلاها و جایداد آنها و به آتش کشاندن آن جاها نشان داده اند. آنچه نمی تواند بسیار تعجب آور باشد اینست که عنصر کثیف و جانی چون بن علی در عربستان سعودی پناهنده شده است. وی که به اساس گزارش مطبوعات با بسیاری دست و پاچگی پایه گریز گذاشته بود ، طیاره اش اولافضای کشور مالتا را درنوردید ولی نزد ابدار استعماری اقبال پناهنده شدن نیافت و در فضا تغییر مسیر داده به طرف آل سعود رخ نمود.

همانطوری که در نوشته روز قبل اشاره نمودم ، کشورهای امپریالیستی و در رأس آنها فرانسه یا مستعمره گر دیروز تونس ، ظاهر دپلوماتیک و اکنش خود را در رابطه با خیزش مردم تونس کم کمک عیار نموده اند. خانم الیوت - مری وزیر داخله فرانسه که چند روز پیش گفته بود که دولت تونس باید از تجربیات حفظ نظم در فرانسه (بخوانید سرکوب بیرحمانه مغربی ها در حومه پاریس و دیگر شهرهای بزرگ فرانسه) بیاموزد ، با بی شرمی یکصد و هشتاد درجه تغییر موضع داده و حال از اراده مردم برای کسب بیشتر دموکراسی سخن می گوید. نیکولاسرکوزی هم که قبل از خیزش مردم تونس پشتیبانی خود را از بن علی اعلام نموده بود ، اینک گویا به خواست و اراده مردم تونس لبیک می گوید... زهی وقاحت! آنها نیکه به دنبال مثال زنده از برخورد ارتجاعی باشند ، فقط به همین رویداد توجه نمایند ، کافی خواهد بود! سران دیگر کشورهای امپریالیستی که کابوس انتقام توده ها بر آنها هم چیره شده است ، تا حال با احتیاط به مسأله تونس برخورد نموده اند ولی در مجموع بر همان چرندیات «حل مسألت آمیز بحران» و «جستجوی راه حل از طریق مذاکره» تأکید می کنند. توگویی که اوباما و متحدین امپریالیست وی گلوله ای هم در دنیا شلیک نمی نمایند و همه خیر و رفاه بشریت را در سایه صلح و آزادی جست و جو می نمایند. مبرهن است که دروای این گفتار زاهد منشانه ، همین حالا امپریالیست ها در تلاش شدید تحکیم مهره های خود و جلوگیری از دوام شعف به حق مردم تونس بر خرابه های رژیم ظلم و استبداد بن علی می باشند. چند نکته به این مسأله اشاره می نماید:

اول اینکه افرادی که قدرت دولتی را در حال حاضر تمثیل می نمایند یعنی صدراعظم و رئیس جمهور دوره انتقالی - ولو این که در چوکات قانون اساسی تونس صورت بگیرد - عناصر تفرقه رژیم بن علی هستند. از جانب دیگر رئیس جمهور موقت اعلام نموده است که حزب رئیس جمهور سابق را منحل نمی سازد بلکه برای جلوگیری از به خطر افتادن استقرار مملکت!! ، آن را در ائتلاف دولت آینده (الی انتخابات ریاست جمهوری در دوماه بعد) شامل خواهند نمود. این درحالیست که خلاف اعلان چند ساعت نیابت قدرت توسط صدراعظم که همه احزاب کشور را بدون استثناء و بدون اخراج در پروسه ایجاد دولت جدید راه می داد ، رئیس جمهور موقت ، حق اشتراک حزب کمونیست کارگری تونس (پی. سی. او. تی.) که رهبر آن در زندان به سر میبرد و حزب اسلامیت ها را که در لندن است و

آمادگی خود را برای بازگشت به تونس اعلام داشته است ، انکارنموده و آنها را از فهرست آن رویداد ملی بیرون ساخته است.

دوم اینکه اکثریت اعضای گارد ریاست جمهوری بن علی هنوز آزاد و فعال بوده و وسایط نقلیه جدید و سلاح کافی در اختیار دارند. قرارگزارش رسانه های خبری ، همین ها از دیروز به اینسو از بالای امارات بر مردم و بر نظامیان شلیک می نمایند تا نه تنها هرج و مرج و ناآرامی ایجاد نمایند بلکه این امیدواری خود را تقویت بخشند که گویا مردم به کفن کش قدیم رحمت فرستاده و زمینه بازگشت وی مساعد خواهد شد ولی واکنش قهری مردم نشان داد که آنها کور خوانده اند. منسوبین قوای امنیتی بن علی که تا دیروز در بین صفوف مردم نفوذ نموده و پابه پای پولیس وحشی رژیم به لت و کب بیرحمانه و جرح و کشتار تظاهرکنندگان می پرداختند ، هنوز هم با وقاحت خاصی بدان می خواهند ادامه بدهند. ولی مردم خوشبختانه چند تن آنها را امروز در صفوف خود شناسائی نموده و آنرا کیفر نمودند که مسلماً «بایک گل بهار نمی شود» و آن سگان هار رژیم خونخوار بن علی ، تازمانیکه مردم ریشه خبیث شان را نابود نساخته اند ، باز هم بر مردم حمله نموده و آنها را دندان خواهند گرفت. و این احتمال در صورتی بارزتر خواهد شد که سران دولت در حال تشکل - مجددی گونه و ربانی گونه - جنایات طرفداران بن علی را بر آنها بخشیده و آنها را دوباره به عنوان چماق دست دولت آینده برای سرکوب مردم بکار گیرند. نباید فراموش نمود که با وجود عدم خونریزی و خشونت ، به قدرت رسیدن بن علی با خوشبینی مردم سرانجام به سوی فاشیست ترین و خونریزترین نوع رژیم سیاسی معاصر در دنیا تکامل نمود.

سوم اینکه ممالک امپریالیستی به اصطلاح دست زیرالاشه به تماشا ننشسته اند بلکه در آب گل آلود (خون آلود) مشغول ماهی گیری هستند. در اخبار امشب ، تلویزیون فرانسه خبر داد که چند تن *سنابیر* المانی با سلاح و مهمات کافی دستگیر شدند که از بالای یکی از عمارات بر مردم حاضر در جاده و عساکر مستقر در آنجا شلیک می نمودند. هرگاه این گزارش درست باشد ، می توان حدس زد که ممالک امپریالیستی عمداً در صدد دهشت افگنی و ایجاد خوف در بین مردم هستند تا شرایط انقلابی را به بن بست کشانند و حرکت پیش رونده توده های تونس را در مسیر آزادی های واقعی و ایجاد یک جامعه انسانی نقب زنند. این تلاش امپریالیست ها واضحاً با عملکرد ضد مردمی بقایای گارد محافظ بن علی گره می خورد و دال بر توطئه علیه خلق تونس می باشد. همان طوریکه قبلاً هم اشاره نموده بودم پخش شدن خیزش مردمی در دیگر کشورهای زیرچکمه امپریالیزم - ولوطاهران رژیم هرشکلی باشد - کابوس امپریالیزم است و به هر طریقی که شده برای سد نمودن آن تلاش خواهد نمود.

چهارم اینکه موازی با خوف کشورهای قدرتمند امپریالیستی غربی ، نوکران آنها در رأس رژیم های ارتجاعی شمال افریقا : الجزایر ، مصر ، مراکش ، لیبیا و هم اردن به تب لرزه مرگ دچار شده و مانند موش خاموش هستند. تنها معمر القذافی با تصویر مضحکی که دنیا از او دارد ، پشتیبانی خود را از رژیم گذشته در تونس اعلام داشته و گفته است که فقط بن علی قادر است تونس را اداره نماید. گرچه این به نمایش گذاشتن ترس وی از خیزش مردم در نوع خود است ، در عین حال اعتراف غیر مستقیم وی به تأیید و تعمیل مطلق العنانی و سرکوب آزادی ها ی مردم می باشد. ارتجاع عرب در هر جای دنیا که فرمان می راند ، متعاقب انفجار اجتماعی و سیاسی در تونس - همان طوری که خبرنگار تلویزیون اظهار داشت - *ازیفی دومینو* (فروغلتیدن یکی در اثر اندک تماس آن با آنیک پیشتر) هراس شدید داشته و به همین دلیل به سکوت پناه برده اند.

پنجم اینکه با وجود قرار داشتن اردو در کنار مردم چنانکه ما شاهد روبوسی مردم با نظامیان ، متعاقب خبر سقوط بن علی بودیم ، برای این فضای برادری و تفاهم و همدلی هیچ تضمینی در درازمدت چه که در کوتاه مدت هم

وجود ندارد. دلیل آن اینست که ارتش متأسفانه از دولت که ممثل قدرت رسمی است فرمان می برد نه از توده های که با حرکت دورانساز خود ، قدرت واقعی را در جامعه تمثیل می نمایند. با جمع و جور شدن عناصر ترکیب کننده دولت در آینده نزدیک ، ممکن فاصله میان ارتش و مردم عمداً بزرگ ساخته شود. این مسأله به انسجام دوباره نیروهای امنیتی دولت آینده نیز مربوط می شود چنانچه متأسفانه شنیده شد که بقایای گارد رئیس جمهور سابق از همین حالا در قوای امنیتی دولت در حال تشکل جاداده شده اند. درست همین نکته کافیهست تا تضاد رشد یابنده میان توده های مردم و دولت آینده راباعث گردد: توده با ابراز خشم به حق خود عمال جانی ، سفاک و سرکوبگر رژیم قبلی را کیفر نموده و آنهایی را که به سوی لیبیا فرار مینمایند در سرحد تونس و لیبیا دستگیری نمایند ، در حالیکه دولت آینده از همین حالا برای آن جنایتکاران معافیت قائل است!

ممالک امپریالیستی به اساس خوف بزرگی که از توده های به پا خاسته تونس دارند ، ابتکارات مردم را درین یکی دویز مغرضانه "خطر رفتن بطرف هرج و مرج" وانمود کرده و به «شست و شوی مغزی» اتباع خود در مورد اوضاع تونس شروع نموده اند. البته علاوه بر سرشت انسانخوار امپریالیزم ، این مانور امپریالیستی به این دلیل هم تعجبی ندارد که خیزش توده ئی در تونس نمی تواند جدا از منشأ طبقاتی آن به از ریایی گرفته شود. این محروم ترین اقشار جامعه تونس بودند که گورکن رژیم بن علی شدند نه طبقات مرفه آن کشور. به همین دلیل ، با استقرار قدرت دولتی جدید و دوباره متباز شدن خطوط طبقاتی در جامعه ، بعید به نظر می رسد که طبقات و اقشار مرفه ولی مختنق شده در زمان بن علی ، که امروز از فضای تنفسی که به قیمت خون جوانان بی بضاعت جامعه تونس مساعد شده است ، تا آخر در پهلوی آن فرزندان رنج باقی بمانند.

آن فرزندان نترس مردم در تمام جاده های پایتخت تونس (و شاید هم دیگر شهرهای آن کشور) مانع برای رفت و آمد وسایط نقلیه ایجاد نموده و آن وسایط را بدون استثناء توقف داده و دقیقاً تلاشی می نمایند تا از یکطرف از فرار عمال رژیم بن علی - به خصوص اعضای گارد وی و پولیس آن رژیم - جلوگیری و آن ها را کیفر نموده و یا هم به «پنجه قانون» بسپارند؛ و از طرف دیگر ، نظم و نسق را به عهده گرفته اند. آن ها خلاف پولیس و اردوی دارای توپ و تفنگ ، مسلح با چوب و ابزار مختلف می باشند تا وسیله ای برای مقابله با دشمن و دفاع از خود داشته باشند. با آنهم مطبوعات امپریالیستی از آنها شدیداً خوف داشته و آنها را متهم به تشدید هرج و مرج و بی امنیتی می نمایند. خلاف آن، این توده ها هستند که در حال حاضر سرنوشت خود را به دست گرفته و خدمات عامه از جمله دسترسی و توزیع مواد خوراکه و دیگر احتیاجات مردم را به عهده گرفته اند و با غرور انسان های واقعاً آزاد در برابر کمره های تلویزیون ظاهر شده و شجاعانه از دفاع از حقوق خود حرف به میان می آورند.

درست همین دستاورد است که باید صیانت شود زیرا به مانند هر خیزش انقلابی توده ئی رسیدن به پیروزی چیزی و تحکیم آن به نفع توده ها چیز دیگری است. گرگ های گرسنه و گوناگون در کمین بوده برای بلعیدن حاصل خون فرزندان پاکباز تونس مترصد فرصت نشسته اند. به بیراهه کشانده شدن مقاومت ملی و میهنی خود ما در افغانستان در اوایل دهه نود میلادی دم چشم ماست. امید که روشنفکران بیدار و مردمی در تونس در پیشاپیش حرکت توده ها قرار گرفته به عنوان روشنگر و خادم آنها درین مقطع حساس و دورانساز تاریخ کشورشان که جزء تاریخ منطقه و جهان است ، عمل نمایند تا پیروزی خلق تونس از آن خود آنها باقی بماند.

خروشنده باد طغیان به حق مردم تونس!

به امید خیزش دیگر توده های تحت ستم در دنیا!